

[Bundgård.]

fast i frakkeskøderne på ham for at identificere ham. Man kan altså som almindelig civil borger komme i lidt vanskelige situationer af og til.

Jeg vil også godt sige, at jeg har overværet adskillige demonstrationer, hvor ikke en eneste af dem, der deltog i demonstrationen, har løftet så meget som en finger mod politiet, men alligevel har politiet grebet til knipler og den slags midler. Det er en kendsgerning, som man ikke kommer uden om.

Jeg kan nævne et andet konkret tilfælde, hvor nogle sikkert vil sige, at episoden skyldtes, at man brugte visse ulovlige midler. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at det er ulovligt at sætte sig ned på en gade. På den anden side er det vel ikke en forbrydelse i stil med at kaste brosten i hovedet på politibetjente og den slags ting. Hvis de mennesker, som sætter sig ned på en gade, ikke rører en finger og ikke på nogen måde anvender voldelige handlinger over for politiet, er det så berettiget, at politiet giver sig til at slå løs på dem med knipler og trække rundt med dem, rive deres tøj i stykker og sådan noget?

Det sidste foreligger der dokumentation for, idet det meget kritiserede fjernsyn i det pågældende tilfælde — det var ovre i Sdr. Omme i Jylland — optog en scene, hvor den i hvert fald sådan rent legemligt uhyre fredelige Carl Scharnberg simpelt hen fik revet sin frakke i stykker af en politibetjent. Det kunne man se på fjernsynsfilmen, og jeg stod selv ved siden af og så det, og han havde ikke rørt en finger, han havde ikke gjort nogen som helst tilnærmelse til nogen politibetjent; han kunne ikke engang komme til at sidde ned, for politiet gav sig til at rive hans frakke i stykker, inden han nåede så langt. Jeg vil altså godt vide, hvordan man egentlig skal klare sådanne ting.

Jeg vil også gerne sige, at jeg er i hvert fald personlig lidt bekymret ved udformningen af dette dagsordensforslag, fordi det jo mange gange netop er politiet, som i kraft af en lidt uheldig optræden tvinger disse provokatoriske smågrupper frem. Jeg tror, at de uheldige episoder, der er sket foran den amerikanske ambassade, hænger sammen med noget, der har hobet sig op gennem lang, lang tid herhjemme, hvor der efterhånden er skabt en sådan stemning

over for politiet, at man fra visse små grupper af provokatører har fundet ud af, at nu skulle der gås til sagen. Jeg vil gerne være med til at tage afstand fra de folk, men jeg tror ikke, det er dem, der har hovedansvaret; de, der har hovedansvaret, er det politi, som ikke har forstået at optræde tilstrækkelig besindigt i tidligere situationer. Og jeg tror bestemt ikke, det virker afkølende på demonstranter, at man måske en skønne dag går hen og anvender vandkanoner imod dem. Tværtimod, den slags metoder tror jeg er opildnende.

Morten Lange: Der har med god grund været talt en væsentlig del om det, skal vi sige mere ubehagelige erfaringer, man har haft med demonstrationer i den senere tid. Jeg synes, det kunne være nyttigt i denne debat, hvor der foreligger et dagsordensforslag, som understreger det lovmædholdelige og det demokratisk vigtige i, at man oprettholder retten til demonstrationer og beskytter den, at understrege, at demonstrationer har i sig i virkeligheden en ganske betydelig mulighed for at sætte demokratisk aktivitet i gang. Jeg vil blot nævne — det har været nævnt i en bisætning af en tidligere ordfører — de studenterdemonstrationer, vi har set herhjemme for nylig. Man kan diskutere, om formen har været smuk eller klog, men man må i hvert fald være klar over én ting, og det er, at disse demonstrationer er blevet fulgt op af en demokratisk aktivitet, som jeg selv anser for at være overordentlig betydningsfuld, og som jeg mener i virkeligheden har været ulemperne værd. Demonstrationer kan være af ganske ubetinget og kraftig værdi for et demokrati, og jeg håber, at vi må få en atmosfære at gennemføre dem i, som gør, at de kommer frem med deres fulde værdi.

I samme forbindelse har vi jo også gjort andre erfaringer. Det var jo ikke altid studenter, der er de mest fredelige mennesker på jorden, og vi havde som bekendt en ganske stor demonstration på Frue Plads. Et af de karakteristiske træk ved denne demonstration var, at man skulle se godt efter for at se politiet, hvis der var nogen. Politiet virker bedst, når det ikke er der, i hvert fald inden for ret vide grænser; jeg tror nok, det er en erfaring, som også politidirektøren i København vil nikke nogenlunde forstående